

Is het einde van

Teruglopende aantallen actieve leden, matig bezochte activiteiten, weinig deelnemers ALV's zijn voorbij en sponsorgelden komen slechts mondjesmaat binnen. Ook andere om als de studieverenigingen de krachten samen te bundelen en op te gaan in een

Beste Elsa,

Met het invoeren van het Bindend Studie Advies (BSA) is er in 't Leidsche veel veranderd. Je kunt niet anders dan met me eens zijn dat tijden veranderen, en dat daardoor ook binnen de vereniging dingen mee moeten veranderen.

Wanneer we kijken naar de kerntaken van een studievereniging zie je dat het organiseren van een buitenlandse reis en een inhoudelijke activiteit, naast het maken van een verenigingsblad de belangrijkste pijlers zijn. Als er behoefte is aan meer dan kun je in die behoefte voorzien, maar men moet vooral niet vergeten dan dynamiek twee kanten op werkt.

Niets is vervelender voor een spreker, maar ook voor de goede naam van de vereniging, wanneer een lezing slecht wordt bezocht. Het is dan ook tijd om je als vereniging goed te bedenken voor wie je iets organiseert. Als het alleen voor het bestuur en de commissie is, kun je de aangewende financiële middelen evenals de tijd en energie die een dergelijke activiteit kost beter investeren in iets wat je leden wél boeit. Wanneer is een activiteit nu werkelijk geslaagd te noemen? Als er veel mensen zijn of als de mensen die er zijn het naar hun zin hebben? Dit is iets om rekening mee te houden; hierom wil ik ook pleiten voor het opgaan van de SPIL in een groter geheel, bovendien wil ik je duiden dat dit geen vreemde stap is gezien de huidige stand van zaken.

Allereerst levert een faculteitsvereniging meer leden op als achterban, wat zich zeker zal uiten in een grotere opkomst bij activiteiten. Daarnaast zijn grotere verenigingen, zowel voor het leggen van contacten alsmede het verwerven van acquisitie, interessanter voor alle partijen.

Deze leden kunnen, ondanks het BSA, zorgen voor meer input in de vereniging, ik bedoel hier niet alleen het animo voor activiteiten en reizen, maar een grotere diversiteit binnen het verenigingsleven leidt onherroepelijk tot uitwisseling van informatie en ervaring. In deze zin in het niet alleen voor de bestuurders een betere situ-

atie, maar ook voor de leden zelf.

Diverse universiteiten in Nederland kennen al een werkend model van de faculteitsvereniging, met veel succes. Niet alleen is het voor studenten overzichtelijker waar zij terecht kunnen, ook voor wat betreft het democratische gehalte van de vereniging zijn positieve gevolgen te bespeuren. In het huidige geval kan het zomaar zo zijn dat een groep van 25 mensen de koers van de vereniging voor jaren kan bepalen –te denken valt aan dominante oud-bestuurders– hetgeen niet bepaald in het algemeen belang is. Een grotere vereniging zorgt in dit geval niet alleen voor een hogere mate van democratie binnen de vereniging, maar ook voor een grotere legitimiteit van deze vereniging.

Ik zie het concept 'faculteitsvereniging' dan ook voor me als een vereniging met één bestuur waaronder per opleiding gerichte commissies werken. Dit biedt enerzijds de gewenste verdieping en anderzijds de samenwerking tussen de verschillende studies. Kijkend naar afgelopen jaar zie ik steeds vaker dat samenwerking tussen de SPIL en bijvoorbeeld de B.I.L. voor positieve resultaten heeft gezorgd (zoals daar zijn enkele feesten, een lezing en een debat).

Dynamiek werkt twee kanten op; je kunt groter worden als vereniging maar je moet ook bereid zijn een stapje terug te doen. Het opgaan in een faculteitsvereniging is dan ook een logische stap. Door het BSA zijn mensen moeilijker actief te krijgen en hoewel je het voortbestaan van de vereniging kunt uitstellen met noodgrepen is fuseren een serieuze optie wanneer deze trend zich doorzet. Je staat dan voor de keuze om alle ervaring van de afgelopen besturen verloren te laten gaan of deze mee te nemen in een groter geheel.

Groeten,

Jasper Hekert
B.I.L.-bestuur '07-'08

de SPIL nabij?

op de lange reis; de SPIL heeft het niet altijd even makkelijk. De tijden van drukbezochte verenigingen op FSW kampen met vergelijkbare problemen. Wordt het dan ook niet tijd nieuwe faculteitsbrede vereniging? De B.I.L. en de SPIL gaan de pennenstrijd aan.

Beste Jasper,

Binnen de SPIL zijn er inderdaad aantal zaken waar we niet geheel tevreden over zijn. Soms zijn er bij een activiteit weinig leden aanwezig, mensen zijn lastig te motiveren om naar een ALV te gaan en we hebben gebaald dat er slechts achttien mensen meewilden op reis naar Oekraïne. Tijd dus om de vereniging dan maar op te doeken? Beter van niet!

De kracht van de SPIL is juist kleinschaligheid. Ieder lid heeft de mogelijkheid om zich binnen de vereniging actief in te zetten. Niemand hoeft te vechten om een plekje binnen een commissie en juist door het kleinschalige karakter van de vereniging leer je snel veel verschillende mensen met één gezamenlijke interesse kennen.

Het is waar dat de SPIL afgelopen jaren meerdere malen samenwerking heeft gezocht met onder andere de B.I.L.. Dit was niet uit pure noodzaak “om maar mensen naar een activiteit te trekken”, maar om incidenteel iets groots neer te zetten dat niet alleen voor politicologen interessant is maar voor studenten van meerdere studierichtingen. Voor een feestje geldt natuurlijk hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Af en toe samenwerken met andere verenigingen is dan ook gewenst, maar juist door samenwerking met andere kleine verenigingen, behoud je unieke karakter van de studievereniging.

Ik moet er niet aan denken dat er een faculteitsbrede studievereniging zal komen. Binnen Leiden zal daar ook weinig ruimte voor zijn. Voor gezelligheid zijn er binnen Leiden al vijf grote verenigingen, waar mensen van verschillende studierichtingen ook al samen komen voor een feestje en af en toe ook een inhoudelijke activiteit. En door als studievereniging op te gaan in een faculteitsbrede vereniging poets je juist het unieke, kleinschalige karakter weg, en krijg je een net niets-vereniging terug.

Een grotere achterban betekent ook niet automatisch dat er een grotere opkomst bij activiteiten zal zijn en dat besturen en commissies zorgeloos worden gevuld. Kijk bijvoorbeeld naar EOS, de faculteitsvereniging van de VU. Ondanks dat er duizenden euro's bestuurvergoeding wordt geboden, blijft het vrijwel onmogelijk om het bestuur compleet te krijgen. Jij noemt het BSA verder als structurele factor in het feit dat mensen minder tijd naast hun studie aan commissie- en bestuurswerk willen besteden. Diezelfde drempel zal blijven bestaan bij een faculteitsbrede vereniging. Bovendien zal de drempel om actief te worden bij de vereniging alleen maar hoger worden, wanneer de link met studie minder direct is.

Samenwerken met andere verenigingen is dus zeker een optie, maar wel op incidentiele basis. Wanneer alle deelnemende verenigingen bij die activiteit belang hebben, is er hier ruimte voor. Voor permanente schaalvergroting van de studieverenigingen is in Leiden echter geen ruimte. Juist door inhoud en je beperkte omvang bied je als studievereniging een meerwaarde voor studenten.

En zijn de problemen van de SPIL echt zo groot dat het einde nabij is? Dat er bij de B.I.L. al gedachtes in die richting gaan, zegt waarschijnlijk meer over SB03, dan SB09. Vooralsnog staan er voor het nieuwe SPIL-jaar zeven enthousiaste mensen klaar om mooie dingen met en voor de vereniging te doen. Ik hoop dat ook bij de B.I.L. zo is.

Groetjes,

Elsa Schrier
SPIL-bestuur '07-'08